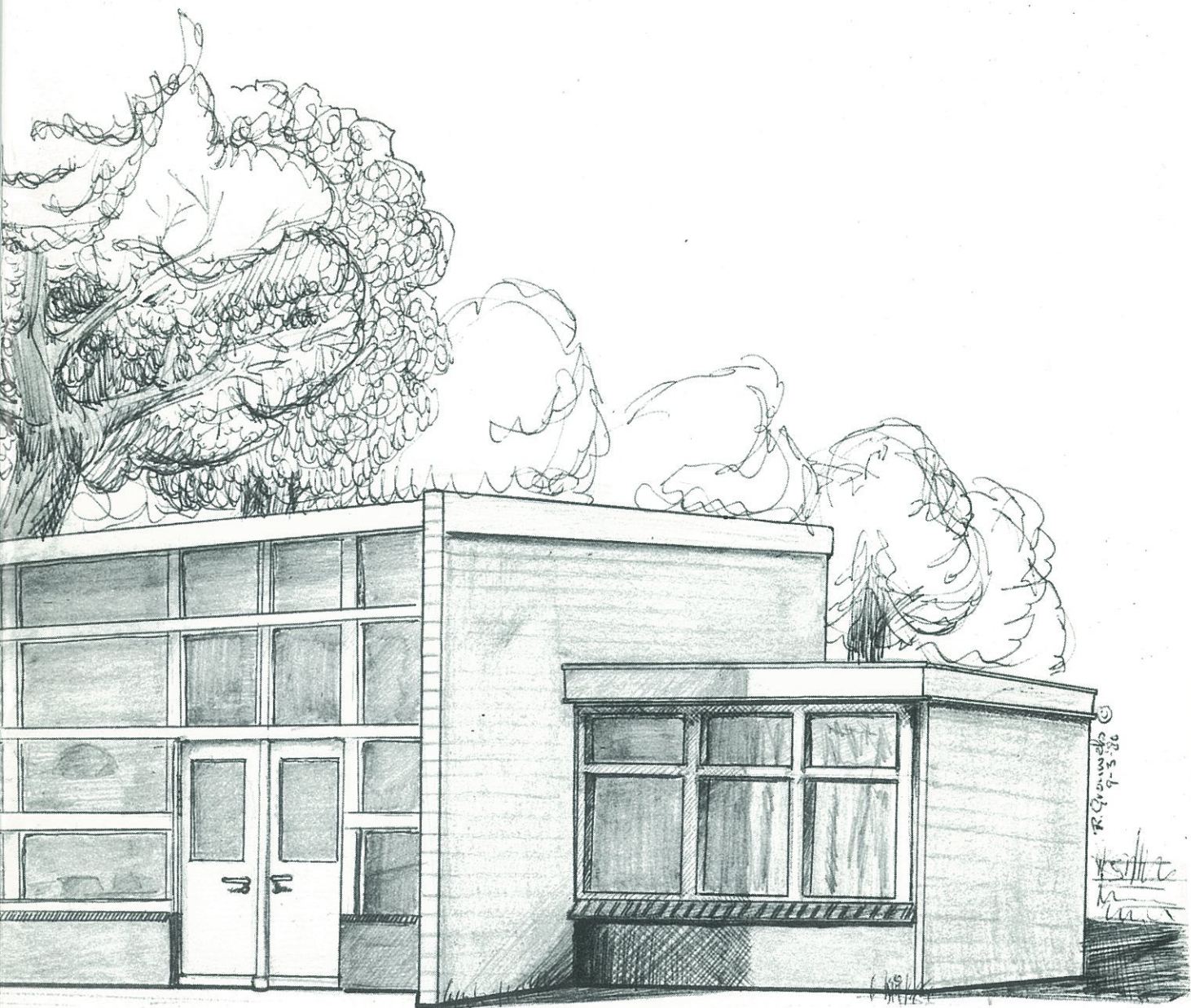

Gouden jubileum uitgave

RAVA 1930 - 1980

Wij staan met zijn allen aan de vooravond van het 50-jarig bestaan van onze voetbalvereniging de RKS.V. RAVA. De organisatie van tal van feestelijke activiteiten houdt sommigen van ons al geruime tijd bezig, want dit jubileum gaan wij vieren. Dat feestelijk vieren van jubilea zoals bij een 25 of 40 jarig huwelijk, een 40 jarig dienstverband of het 50 jarig bestaan van een vereniging vinden wij een vanzelfsprekende zaak. Maar op vragen als waarom vieren wij het en wat vieren wij precies, zullen velen van ons het antwoord schuldig blijven. Vieren wij het feit dat wij, danwel onze vereniging, het zolang hebben volgehouden of gedenken wij de historische gebeurtenis van de oprichting? Als wij eens nagaan wat het woord "jubileum" betekent dan blijkt dit woord synoniem te zijn voor "jubeljaar", welk woord zelf weer is afgeleid van het hebreeuwse woord "jobeljaar". Het gebruik jobeljaar stamt uit de geschiedenis van de Israëlieten en wordt in het Oude Testament beschreven. Dan blijkt het jobeljaar het jaar te zijn dat om de zeven sabbatjaren (is om de 49 jaar) werd gevierd. Dat jaar begon op de Grote Verzoendag als op de jobel of ramshoorn werd geblazen. In dat jaar werden allerlei ongewenste zaken teruggedraaid, zo diende bij voorbeeld mensen die in schuldsavernij waren geraakt, te worden vrijgelaten. Achtergrond voor de gehele viering was de herinnering bij de mensen dat het land aan God toebehoort en dat zij in zijn geest dienden te leven.

Als wij dit stuk geschiedenis op RAVA betrekken dan kunnen wij in elk geval zeggen dat 50 jaar een echt jubileum is. Maar wat moeten wij ons herinneren? Kampioenschappen? Degradaties? Feesten uit het verleden? Als jubileumcommissie geloven wij dat deze herinnering ook dient te zijn het besef wat wij met zijn allen als RAVA wilden zijn, waren en zijn. Dan denken wij dat dit een vereniging is waarvan de leden op vriendschappelijke, gezonde en sportieve wijze de voetbalsport bedrijven, uitgaande van een christelijke levensbeschouwing en dan ben je eigenlijk gekomen op het doel van onze vereniging. Wij zijn van mening dat RAVA zeer nadrukkelijk heeft bewezen dit doel niet alleen na te streven, maar ook te bereiken. Dit bewijs is te vinden in de rijke historie van onze vereniging terwijl onze bloeiende jeugdafdeling ons het vertrouwen geeft dat RAVA zal doorgaan zich op deze wijze te bewijzen.

Die constatering vinden wij een felicitatie waard. Wij feliciteren dan ook op de eerste plaats het huidige bestuur en in haar alle illustere voorgaande besturen van RAVA en vervolgens allen die in ruime zin deeluitmaken of deeluitmaakten van ons aller RKS.V. RAVA. Tot slot spreken wij de wens uit dat RAVA, gedragen door ons allen, ook in de toekomst voor velen kan en mag blijven betekenen wat zij thans voor ons betekent.

De jubileumcommissie,
L. de Koning
H. Borst
H. v. Jaarsveld
A. Kaats
A ten Berge
A. Rutgrink

Introïtus / Intro

Wij hebben met onze vereniging een halve eeuw volgemaakt. Wij zijn daarmee nog niet half zo oud als de oudste voetbalclub in ons land, maar we vinden het tiende lustrum voor onszelf belangrijk genoeg om er een meer dan normale aandacht aan te besteden. In een intro kijk je niet vooruit, je leidt alleen maar iets in. Visies op de toekomst kan je wellicht kwijt in een epiloog, maar dat mag je niet eerder verwachten dan op de laatste pagina van dit jubileumboek(je).

Bij ons veertig-jarig bestaan hebben we de geschiedenis van RAVA netjes in chronologische volgorde, in gelijke porties over de jaren verdeeld en zo smeuïg mogelijk verpakt, op schrift gesteld. Ook bij het gouden jubileum willen we het verleden van RAVA aan de vergetelheid ontrukken voor "de ouderen" en vastleggen voor hen, die later de mensen worden die over "vroeger" praten. We hebben deze keer wel gekozen voor een andere formule. De strakke lineaal van de tijdlijn hebben we niet langs de pagina's gelegd, doch vanuit verschillende invalshoeken hebben we een spot gezet op

Een halve eeuw **RAVA**

oftewel

De geschiedenis van een voetbalclub.

1930 na Chr. - De RAVANEN komen in ons land

Het was een zeer serieus groepje dat op MAANDAG 14 APRIL 1930 in de pastorie van de Brandstraat-parochie bij elkaar zat. De mannen heetten Engelsman, de Haan, Halleen, Kroes, Leurs en Romeijnders en waren door kapelaan Snel uitgenodigd om de eerste aanzet te geven tot de oprichting van een voetbalclub. Ze werden ter plekke bevorderd tot de "Leiders" en verkregen daardoor het recht om als eerste bestuursleden op te treden. Naast de koffie-met-het-koekje lag de naam van het clubje ook al op tafel RAVA oftewel Sint Raphaël Afdeling Voetbal en Athletiek en daarmee zijnde een "Rooms Katholieke Sportvereniging als onderafdeling van 's-Gravenhage VI (St. Raphaël) der St. Josephgezellenvereniging".

Dat zij met deze volzin latere generaties nog wel eens in verwarring zouden brengen, konden de oprichters niet voorzien, maar de "neut" bij deze "doop" zal er niet minder om hebben gesmaakt.

Op vrijdagavond 18 april 1930 om kwart over zeven stelde Kapelaan Snel de eerste officiële daad in het bestaan van RAVA. Ten overstaan van zo'n zestig "jongelui" opende hij in het bovenzaaltje van Custodia de oprichtingsvergadering.

De RAVANEN waren in het land.

"R.A.V.A."

Verslag

der Oprichtingsvergadering der R.K. Sportvereniging
"R.A.V.A.", gehouden in gebouw "Custodia", Brantstraat,
op vrijdag 18 April 1930 des avonds te 7 uur.

Met het Bestuur, behalve de heer Engelsman, die
bericht van verhindering had gegeven, waren goedgeteld 62
jongelui ter vergadering aanwezig.

Te 7.15 opende Kapelaan Snel de vergadering met
den christelijken groet en heette de aanwezigen hartelijk welkom.
Spr. stelde de H.H. Leiders aan de vergadering voor en gaf een
uitschrijving van het doel derer bijeenkomst, nl. om te ge-
raken tot oprichting van een R.K. Sportvereniging in deze
parochie, daarbij mededeelend, dat de nieuwe vereniging
is gedacht als onderafdeling van s. Gravenhage VI (St.
Raphaël) der St. Josephsgereellen. Vereniging en als naam
zou dragen: "R.A.V.A.", d.i. St. Raphaël, Afdeling Voetbal en
Athletiek.

Verder werd aan de vergadering bekend gemaakt,
dat de bestuursfuncties door de H.H. Leiders zullen worden
vervuld en als volgt waren verdeeld:

Hr. de Haan, Technische leiding

Hr. Kroes, Penningmeester

C. Halbeek, Secretaris

Hr. Engelsman

Hr. J.C. Halbeek

Hr. Leus

Hr. Romeijnders

} Commissaris

Behoort bij Ledenlijst van de VEREENIGING R.K.S.V. " R.A.V.A. te Den Haag
 Opgericht 18 April 1930 Goedgekeurd xmxmxmxmxmxmx Staatscourant xmxmxmx
 Behoorende tot het gebied van de Afdeling 2.
 Geregistreerd door het Commissariaat voor niet-commerciële Vereenigingen en Stichtingen onder no. 411275

Ligging: { Terrein: Zuiderpark (Rens
 Kleedlokaal: op het terrein v. d. weg)

Clubcostuum: Oranje shirt, zwarte kraag en manchetten, zwarte pantalon.

Consul: J. Schroot

Oefenmeester: { Naam: J. Meuleman.
 Nationaliteit: Nederlander
 Adres: Soestdijk. kade 9302 Den Haag

Cluborgaan: " RAVA NIEUWS

(Verzoeken geregelde toezending aan het Bonds bureau).

BESTUUR.

Voorz.: W. Lorie ✓
 Secr.: A. M. Dijkman ✓
 Penningm.: J. Kroes ✓
 Commissarissen: W. Romeijnders
 M. Derks ✓
 J. Halleen ✓
 J. Margés (Wedstr. Secr)
 A. Bal (Adsp. Leider)
 Administrateur: A. M. Dijkman ✓

23	25/9	128	van Nieuwen	gg	1		Nagerveldstr. 130	Den Haag
24	28/9	129	van Nieuwen	gg	2	1-5-47	Van Nieuwenstr. 41	"
"	"	130	van Nieuwen	gg	3		Terwogtstr. 219	"
25	20/9	131	van Nieuwen	gg	4		Van Nieuwenstr. 100	"
1	3/10	132	Lorie	gg	5	25-2-31	Granddijkstr. 108	"
2	9/10	133	Sukerbuik o.l.	gg	6		Van Nieuwenstr. 171	"
"	"	134	van Nieuwen	gg	7	nie 131	Van Nieuwenstr. 150	"
"	"	135	van Nieuwen	gg	8		Van Nieuwenstr. 150	"
"	"	136	van Nieuwen	gg	9		Van Nieuwenstr. 150	"
3	2/11	137	Sibalun o.l.	gg	10		Staverdenstr. 107	"
4	12/11	138	Meert van	gg	11		Kritzingersstr. 103	"
5	14/11	139	Weber	gg	12	11-12-29	Boothastraat 14	"
"	"	140	Maeren v.d.	gg	13	6-11-30	Scheper-	"
"	"	141	Maeren v.d.	gg	14		Columbus-	"
"	"	142	Maeren v.d.	gg	15	18-9-0-85	Maeren-	"
6	29/12	143	Maeren v.d.	gg	16		Maeren-	"
"	"	144	Brink v.d.	gg	17		Peperius-	"
"	"	145	Moerland	gg	18	28-6-29	Maeren-	"
7	14/1	146	Smits	gg	19	(18-9-0-85)	Boothastraat 14	"
8	3/4	147	Twiskerling	gg	20	4-9-29	Twiskerlingstr. 17	"

Ter Meerdere Eer en Glorie

Denk nu niet dat je het voorvoegsel "Rooms Katholiek" zo maar even vlotjes tegen de naam van een vereniging aan kon zetten en dat je daarmee dan opgenomen was in de rijen der "uitverkoren" voetballers. Neen hoor, daar kwam nog wel wat voor kijken.

Allereerst moesten de statuten aan de Bisschoppelijke normen voldoen en de vereniging moest lid zijn van de Nederlandse Katholieke Sportbond. Een daartoe aangestelde "Geestelijk Adviseur" – meestal een parochie-kapelaan – hield het zieleheil van de leden nauwlettend in de gaten. Elke aanvraag voor een lidmaatschap diende zijn screenende blik te passeren.

De leden diende Katholiek te zijn en van goed godsdienstig en zedelijk gedrag. Verwaarlozen van het kerkbezoek-op-zondag, je Pasen-niet-houden of zelfs een eenvoudig gemengd-verkerinkie waren voldoende voor een beschamend roeyement.

In de Bestuursvergaderingen had de Geestelijk Adviseur het recht van veto, terwijl de redactie van een clubblad hem als censor diende te aanvaarden. Menig journalistiek hoogstandje ging eerst door de fijne zeef van de Codex Catholica.

R.K. Sportverenigingen mochten op zondag alleen deelnemen aan wedstrijden, tochten en demonstraties, welke na 12 uur aanvingen. De eerste Kerstdag, Witte Donderdag, Goede Vrijdag, eerste Paasdag en eerste Pinksterdag moesten geheel vrij blijven van elke sportbeoefening. Feestavonden waren alleen toegankelijk voor Katholieken en mochten niet later dan twaalf uur eindigen. Voor meerdaagse reizen in verenigingsverband, waarbij buiten de plaats van inwoning werd overnacht, was de toestemming van de Diocesane Sportadviseur nodig.

Het verenigingsleven van RAVA heeft vele jaren een sterke band gehad met de parochie van de Engelbewaarders. Buiten de voetbalclub kwam je elkaar regelmatig tegen tijdens bijeenkomsten van de St. Jozephgezellen, de Mariacongregatie, de Kajotters, de Katholieke actie en ga zo maar door. Bovendien was je nog lid van een Katholieke gymvereniging (St. Raphaël), een Katholieke toneelvereniging (St. Raphaël) of een Katholieke dansvereniging (St. . . inderdaad . . .) Je zat natuurlijk op een Katholieke school of je werkte bij een (goede) Katholieke baas. Met een beetje stem zong je in het kerkkoor en met een serieus gezicht en een stevige pols kon je collectant worden.

Je ziet het, sociale controle van de eerste orde en de bovenste plank. En toch heeft niemand het in die dagen als een druk-van-boven ervaren. Het hoorde allemaal zo bij je dagelijkse leven, alle lijnen waren duidelijk uitgestippeld, voor elke vraag was een uitgebalanceerd antwoord en bij deze (in gezalfde watten gevatte) zekerheden kabbelde je van de wieg naar het graf.

Er was een wereldoorlog voor nodig om je uit die dommel te rukken en je te confronteren met "al-dat-andere". Maar we hebben het heel lang gedaan Ter Meerdere Eer en Glorie . . .

"De G. A. opende de vergadering met . . .

"De G. A. opende de vergadering met de Christelijke groet" is een volzin die in de archieven van Katholieke verenigingen regelmatig te vinden zal zijn. De Geestelijk Adviseur was namelijk een "must" voor elke club, die het zogenaamde predikaat "Rooms Katholiek" voerde. De G. A. was – in principe – een soort bewindvoerder over het zieleheil van de leden. De ontwikkelingen in ons land hebben echter het "instituut G. A." nagenoeg achterhaald. Toch blijven we met enige weemoed denken aan deze "herders" die zich met hart en ziel aan RAVA verknocht voelden en van daaruit – soms erg fanatiek en intensief – met de vereniging meeleefden. Hoewel zij door overplaatsingen abrupt uit de club werden "gescheurd", bleek uit latere kontakten dat menigeen dat oranje-zwarte-volkje niet kon vergeten.

De lijst van deze zieleherders luidt :

Snél H.	1930-1934
Kolk J.v.d.	1934-1938
Remmers H.	1938-1942
Hilhorst T.	1942-1949
Bijl G. v.d.	1949-1960
Fransen J.	1960-1965
Metten J.	1965-...

Vlucht door de jaren

In een halve eeuw kan er veel gebeuren. Tijd genoeg voor allerlei lief en leed en ook een voetbalvereniging kent bergen en dalen in haar bestaan. Zet je dat nu allemaal netjes op een rijtje, dan schrijf je geschiedenis. In het RAVA-NIEUWS zijn we al een paar maanden bezig om de vereniging dwars door de jaren te volgen en daarom kunnen we het hier eenvoudig afdoen met de meest in het oog springende feiten:

- 1930 - oprichting van RAVA en bespeling van een complex op Kijkduin
- 1931 - toetreding tot de DHVB en de eerste officiële competitie-wedstrijden
 - verschijning van het eerste RAVA-NIEUWS
- 1932 - verhuizing naar het Zuiderpark
- 1934 - promotie van RAVA 1 naar de 2e klasse DHVB
- 1935 - viëring 1e lustrum in Amicitia
- 1936 - promotie van RAVA 1 naar de 1e klasse DHVB
- 1939 - promotie van RAVA 1 naar de 2e klasse IVCB
 - nieuwe kleedgelegenheden in gebruik genomen
- 1940 - fusie van de Nederlandse Voetbالبonden, RAVA 1 ingedeeld in de 4e klasse KNVB
- 1942 - nieuwe reglementen, waarbij de leden zelf een bestuur moeten kiezen
- 1944 - kampioenschap RAVA 1
 - vordering van het complex door de Duitse bezetters en afbraak van de kleedgelegenheden
 - ontruiming verenigingsgebouw in de Beijersstraat
 - vergaderverbod en stopzetting van competitie-voetbal
- 1946 - ingebruikneming van herbouwde kleedgelegenheden
- 1948 - RAVA wint de HVB-beker
- 1949 - RAVA 1 kampioen
- 1950 - viering 4e lustrum in Custodia
- 1951 - promotie RAVA 2 naar KNVB
- 1955 - viering 5e lustrum in Custodia
 - benoeming A. M. Dijkman tot Bondsridder
- 1956 - mede-gebruik van velden op het tweede gedeelte Zuiderpark door de lagere elftallen
 - aanbod van de Gemeente om naar de Melis-Stokelaan te verhuizen niet aanvaard
- 1957 - RAVA 1 kampioen
- 1959 - vertrek van trainer Frans v.d. Nolk van Gogh na een contractperiode van ruim 14 jaar
- 1961 - RAVA 1 kampioen en promotie naar de 3e klasse KNVB
- 1962 - ingebruikneming van het clubgebouw
- 1970 - viering 40 jarig bestaan in Houtrustrotonde
 - J. Margés ontvangt koninklijke onderscheiding
- 1972 - aanleg trainingsverlichting derde veld
 - degradatie RAVA 1 naar de 4e klasse KNVB
- 1973 - goedkeuring nieuwe statuten en huishoudelijk reglement
 - verbouwing kleedgelegenheden
- 1974 - RAVA 1 kampioen en promotie naar de 3e klasse
 - verbouwing clubgebouw
- 1975 - begin van het "Dijkpolder"-drama
 - benoeming van J. Margés tot ere-lid van de afdeling 's-Gravenhage van de KNVB
- 1979 - RAVA 1 degradeert naar de 4e klasse KNVB
 - goedkeuring van vernieuwde statuten
 - nieuwbouw kleedgelegenheden
- 1980 - RAVA viert 50-jarig jubileum

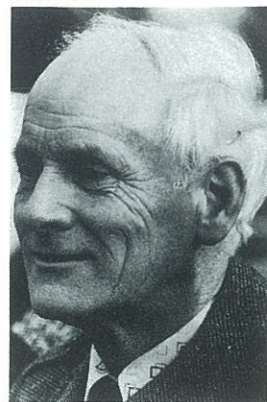

"De voorzitter wordt in functie gekozen"

We zijn aan onze zesde voorzitter bezig en dat is in vijftig jaar niet te veel, vooral als je bedenkt dat de eerste het maar één jaar bij ons heeft uitgehouden.

Het gehele rijtje ziet er als volgt uit :

1930-1931	- H. de Haan
1931-1941	- T. Engelsman
1941-1951	- W. Lorie
1951-1956	- M. Kok
1956-1960	- J. Leijendekker
1960 -.....	J. Binnerts

Stuk-voor-stuk goede voorzitters met elk een eigen stijl. Theo Engelsman was een notabele uit de parochie, een man met gezag en een vloeiend woordgebruik. Tijdens vergaderingen lardeerde hij zijn toespraken net zo gemakkelijk met franse volzinnen als met latijnse hoogstandjes, maar in het kantoortje achter zijn slagerij in de Engelenburgstraat kon hij je gewoon, rond hollands behoorlijk op je "donder" geven.

Wim Lorie was een leger-kapitein die van achter zijn "dienstbrilletje" koel en correct de zaken op een rijtje hield en op zijn adres aan de Brandtstraat 108 weleens audiënties hield, die je nog lang heugden.

Zijn opvolger heette Marinus Kok en hoewel hij zijn brood verdiende als brigadier bij de Haagse Politie, had hij toch niets van de fanatieke "ballenjager" onder welke ere-titel in die tijd vele volgelingen van Hermadad gebukt gingen. Rustig, zeer rustig zelfs, leidde hij het voetbalschuitje langs grote en kleine klippen en zijn kracht lag in het onopvallend zijn en doen. Na vijf jaar ging het stuur naar de jongste voorzitter die RAVA ooit gekend heeft. Nog geen dertig jaar oud was Jan Leijendekker toen hij de hamer in de handen kreeg. Als zoon van een kruidenier, die op de Steijnlaan vele parochianen van allerlei "benodigdheden" had voorzien, was het geen vreemde in Jeruzalem. Maar in de jaren dat Jan "in stilte gedijde" was de bologende eend uitgegroeid tot een zelfbewuste zwaan. Blakend van ijver en stralend van initiërende energie zette hij het rustige clubje onder spanning. Dat hij in zijn jeugdig enthousiasme wel eens wat onbehouden tegen gevestigde orden opliep, mag niemand verbazen. Onder zijn regiem werd RAVA 1 kampioen, maar promoveerde niet. De eerste plannen voor een clubgebouw werden ontwikkeld. De buitenlandse reizen naar Hamburg en Hochheim werden een groot succes. Slechts vijf jaar heeft Jan RAVA langs allerlei hoogtepunten gevoerd. De Gooise matras (in oprichting) had hem inmiddels ontdekt en Jan kon aan de lokroep van de gonzende antennes geen weerstand bieden.

In 1960 werd de leiding wederom toevertrouwd aan een kleine zelfstandige, die in de parochie een vertrouwde en betrouwbare naam had opgebouwd en daarnaast in de vereniging zijn sportieve talenten nadrukkelijk had geëta-leerd. Al lid sinds de oprichting en al jaren de laatste man in het hoogste elftal, werd hij geroepen om de eerste man in het bestuur te zijn.

Onder zijn bewind is het RAVA tot twee maal toe gelukt om de derde klasse te behalen, maar ook heeft hij zijn club twee maal moeten leiden toen zij de schok van de degradatie moest verwerken. Joop Binnerts is al twintig jaar voorzitter en daarmee - in die rang - een record aan het vestigen. Zonder zijn voorgangers te kort te doen, moeten wij stellen dat hij een "hele goeie" is geweest. Wellicht dat de term "geweest" hier wat cru overkomt, maar het is nu reeds bekend dat Joop aan zijn laatste ambtstermijn bezig is en na dit jubileum een (welverdiend) stapje terug gaat maken. Hoe wij zijn afscheid zullen inkleden is nog geen onderwerp voor dit jubileumnummer, maar hij heeft een "hele goeie" verdiend.

De penningmeester is belast met

RAVA is altijd heel zuinig geweest met zijn penningen en zijn penningmeesters. Ze hield ze allebei namelijk zo lang mogelijk vast. Het regiem van degene die het kortst de sleutel van de schatkist in beheer had, heeft acht jaar geduurd. Het record ligt bij Dijkman, die 21 jaar over de munten heeft gewaakt.

1930-1944 - J. Kroes
1944-1965 - A. Dijkman
1965-1973 - A. Weber
1973-..... H. v. Jaarsveld

De "heer Kroes" (hij was tenslotte bestuurslid) was het proto-type van de "klusjesman". Elk karwei waarbij een paar dubbeltjes voor de clubkas bespaard konden worden, was hem dierbaar. Hij kalkte de velden, vertroetelde het materiaal en trad op als beheerder van de koeken en de kogelflesjes. Hij was RAVA-man in hart en nieren (en noem nog maar een paar organen op). In de oorlogsjaren werd hij "ambtshalve" naar Apeldoorn overgeplaatst en moest zijn club in de steek laten, nadat hij het beheer over de penningen echter had toevertrouwd aan zijn vriend Dijkman.

Toen het zoeklicht in dit nummer over de secretarissen dwaalde, hebben we al even een spot gezet op A. M. Dijkman. Eigenlijk was het voor hem helemaal niet zo'n krachttoer om de centjes van RAVA op 'n rij te houden. Als procuratiehouder bij Slavenburg's Bank was dat werk dagelijkse kost. Maar een cent was voor hem even heilig als het lapje-van-tien. Minitieus en nauwkeurig stonden de getallen in het gelid en geen kascommissie die hem op 'n omissie kon betrappen. Dijkman was een keurig en kundig mens, die naast vele ere-lidmaatschappen ook nog gesierd werd met de pauselijke orde "Pro Ecclesia et Pontificie". Ook voor hem geldt dat al dat ere-metaal te kort schiet om zijn verdiensten te belonen. Maar ja, we hebben eigenlijk weinig andere methoden om dankbaarheid uit te drukken dan met "blik" en "goede woorden". Een kwaadaardige ziekte heeft hem gevelde en slechts met moeite kon hij in zijn laatste dagen de taak overdragen aan zijn "kroonprins".

Zo stond - onverwacht en onvoorbereid - Dries Weber voor de verantwoordelijke taak om de clubkas te beheren. Het werk van de penningmeester in de loop der jaren uitgroeide tot een - nagenoeg - professioneel stuk arbeid. Naast het recht-op-en-neer-voetbalgedoe was het administreren van (bijvoorbeeld) het kantine-gebeuren een tijdrovend onderdeel. Acht jaar zat Dries op de centen en toen hij in 1973 de telmachine inruilde voor de schrijfmachine kon Henk van Jaarsveld verder gaan met een goed gevulde buidel.

HET CLUBTENUE

In eerste instantie moest groen de kleur van het shirt worden, maar toen de Twentsche Wollenstoffen-fabriek een voordelig partijtje oranje hempjes in de aanbieding had, gaven de centjes de doorslag. Over de tint van de broeken was geen discussie mogelijk. De Bisschop had bevolen dat Katholieke pantalons zwart moesten zijn, dus werd het zwart en voor zulke kleinigheden lokte je toen nog geen synodes uit.

De secretaris verzorgt de correspondentie en

Zoals elke vereniging heeft ook RAVA het niet kunnen stellen zonder secretarissen. Het rijtje van de mannen die - namens de leden - de pen in het geweer brachten, is niet erg indrukwekkend. Zes man waren tot nu toe voldoende om de papierwinkel in orde te houden. Zonder de anderen te kort te doen, is er toch één die in deze regels een bijzondere vermelding verdient.

Maar laten we eerst het rijtje voor U neerzetten en daarna de personalia aan de orde stellen :

1930-1932	- J. Halleen
1932-1944	- A. Dijkman
1944-1945	- J. Halleen
1945-1946	- A. Bal
1946-1972	- J. Margés
1972-1973	- M. Swarts
1973-	A. Weber

Opmerkelijk is het dat er drie "interim-pauzen" zijn geweest die telkenmale 1 seizoen achter de schrijftafel zaten en dat daarom heen secretarissen opereerden die het langer volhielden, Dijkman voerde 12 jaar lang de pen voordat hij de penningen van de club ging bewaken, Margés stelde het record op 27 jaar, terwijl Weber nu aan zijn 8e seizoen bezig is.

De heer A.M. Dijkman (in zijn tijd waren de bestuursleden nog heren !) heeft in het Haagse voetbalgebeuren heel duidelijke stempels achtergelaten. Naast zijn bestuurslidmaatschap bij RAVA was hij secretaris-penningmeester van de afdeling 's-Gravenhage van de KNVB (de vergaderzaal in de Suezkade wordt thans nog opgesierd met een geschilderd portret van hem) en bestuurslid van de NKS. Het was helemaal geen man die je voorop zag lopen. Nadat hij zondags bij de ingang de entree-penningen had geïncasseerd ging hij naar huis, omdat-ie de spanning van de wedstrijden van het eerste niet kon verdragen.

Het was er één die van alle markten thuis was en daarom net zo gemakkelijk een goed penningmeester als een goed secretaris kon zijn.

De man die na hem jarenlang het gezicht van RAVA bepaalde, werd Jacques Margés, die zijn vriend volgde en eveneens bestuurslid van de Haagse afdeling van de KNVB en van de N.K.S. was. Tijdens het 40-jarig jubileum van de vereniging ontving hij voor zijn inspanningen een onderscheiding uit de huisorde van Oranje-Nassau, een zilveren speld van de KNVB en een gelijkgetinte onderscheiding van de N.K.S., terwijl hij nog tot ere-lid van de afdeling 's-Gravenhage van de KNVB werd benoemd.

Jacques was een bestuurslid met afgepaste ideeën over het voetballen en over RAVA. Hij is niet geheel vrij te pleiten van neigingen tot bedilzucht en deze eigenschap gepaard aan een leuk brokje temperament, vormde weleens stof tot conflicten met mensen die over sommige zaken net een tikkeltje anders dachten. Daarnaast is het altijd een man geweest met een ontstuitbare werklust. Hij ging geen klusje uit de weg en heeft voor zijn RAVA opmerkelijke successen geboekt in die kwart eeuw dat de contacten-naar-buiten aan hem waren toevertrouwd. Jacques Margés is een uniek mens, die voor RAVA verdiensten heeft gehad die met alle ere-spelden en linten nog ondergewaardeerd zijn. Het was daarom ook moeilijk om "Meneer-RAVA" op waardige wijze op te volgen.

De thans regerende secretaris is uit een heel ander hout gesneden, maar regerende vorsten moet men niet roemen. Na hun abdicatie zullen anderen over hen oordelen.

Het terrein van RAVA is gelegen aan . . .

Slechts twee jaar is het veldje aan de Kijkduinselaan de "thuishaven" van de RAVANEN geweest. De eerste groeistuipen zijn achter de duinen uitgewoed en niettegenstaande dat de verhalen van de heel-sterken wat kneuterig aandoen, hadden zij in elk geval geen last van "parkeerproblemen". Wie had er een auto en bovendien lag het veld vlak bij het eindpunt van de HTM-bus. Hoewel het openbaar vervoer in de dertiger jaren reeds op een goede relatie met de Haagse burgerij kon wijzen, bleef het voetballen eigenlijk maar erg ver van de ouderlijke woning.

In september 1932 kwam er een einde aan dit ongerief, toen aan de andere kant van de stad een nieuw park in gebruik werd genomen. Op initiatief van Burgemeester Drooglever Fortuijn was – bij wijze van werkverschaffings-project – het Zuiderpark aangelegd, waarin ook enkele voetbalvelden waren opgenomen. Hier kreeg RAVA – tezamen met een toen nog onbekende zustervereniging (later bleek dat VVP te zijn) – een drietal velden toegevoegd. Aangezien de Brandtstraat-parochie aan dat park grensde, werd een nieuw complex zomaar voor-de-deur afgeleverd.

Omdat de "kwestie Dijkpolder" nog steeds ergens tussen Den Haag en Soestdijk zweeft, zit RAVA – tot nadere aankondiging – in het Zuiderpark. Actieve opinie-peilers, die vóór en tégen hebben geïnventariseerd en de uitkomst gedeeld hebben door de belangen van de vereniging, zijn van mening dat RAVA daar maar moet blijven. Enfin in het jaar "N" gaan we opnieuw optellen en aftrekken en weten we waar de toekomst van RAVA ligt. Als we nu de blik eens achterom wenden, zien we in de loop der jaren het ondermaatse hout uitgegroeit tot die massale bomenpartij, die thans ons complex omzoomt. Want het is een prachtig oord . . . ons Zuiderpark.

De drie velden zijn sinds de aanleg niet verplaatst, hoogstens kwam er hier en daar een mooier hekje om. Ze waren te klein, bleven te klein en voldoen nog niet aan de vereiste afmetingen.

Wat wel met de tijd meegroeide, waren de kleedgelegenheden. Het eerste onderkomen was een afgedankte locomotief-annex opslag-loods, verstoken van water en niet meer dan een beschutting waarin de verkleedpartijen konden plaats vinden. In 1938 werd dit bouwsel vervangen door een groene, houten tent met twee kleedkamers en . . . water.

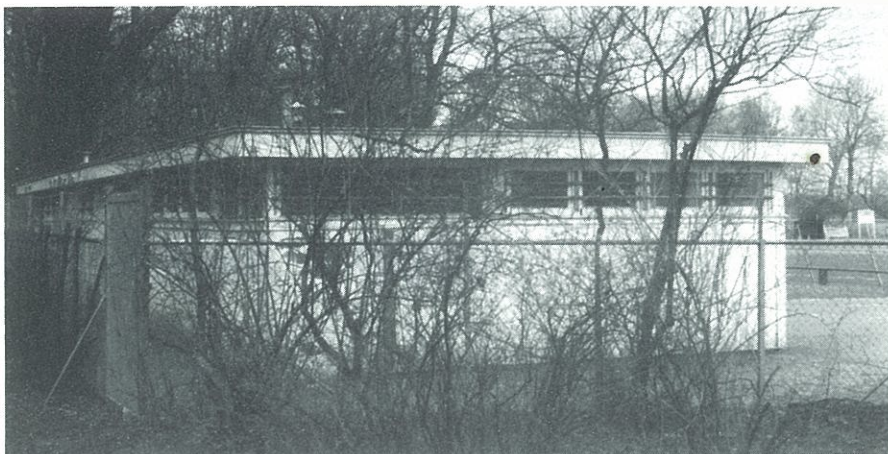
Eigentijds, zoals onze Duitse bezetters toen waren, taxeerden zij het bouwwerk niet hoger dan de kwalificatie "paardenstal" en ze gebruikten het daar danook voor. Je kon het die paarden natuurlijk niet kwalijk nemen, dat er in 1945 weinig meer van over was dan een "bouwval". Alternatieve oplossingen werden gevonden in het zwembad, waar je je kon omkleeden. De voettocht heen-en-weer naar de velden nam je op de koop toe want aan je favoriete sport mocht je best wat meer inspanning besteden. Naar verhouding, hebben we ons toch niet zo lang behoeven te behelpen, want in 1946 presenteerde de Gemeente aan RAVA en VVP een splinternieuwe kleedgelegenheid met zes kleedkamers. Mensen, dat was een weelde voor die dagen. We hadden ze eerlijk verdeeld. Aan elke zijde was een ingang en elke vereniging kreeg drie kleedkamers tot zijn beschikking. In het midden was een ruimte waarin ene Appie Derickx een soort koek-en-zopie-hokkie had.

Door een luik aan de voorkant werd de handel "uitgebaat". Dit was dus een voorloper van het latere clubgebouw-gebeuren. Alleen een heel grote profeet kon die relatie toen al onderkennen. Hij had dan wel tot 1962 moeten wachten voordat hij het gelijk aan zijn zijde zou krijgen, want op 10 november van dat jaar opende de toenmalige wethouder van sportzaken, Maarten Vrolijk, het nieuwe clubgebouw dat een geheel nieuwe toekomst voor beide verenigingen op gang bracht.

De kleedgelegenheden kregen hierna een forse opknappbeurt. De beide zij-ingangen werden afgesloten en het hokkie-van-Appie werd bestemd voor de scheidsrechters.

Zelfs werden er in de gang twee douches aangelegd. Tien jaar later volgde de tweede verbouwing. De douches verhuisden naar de zijkant en het

gehele interieur werd verbouwd en betimmerd. De kwaliteit van boven-, onder- en buitenkanten was evenwel niet van de hoogste plank en geleidelijk aan namen water, houtworm en erosie bezit van hout en stenen, terwijl riolering-, water- en andere buizen verzakten of scheurden.

Zo groeiden we naar ons vierde kleedgebouw toe. Inmiddels was er in het Zuiderpark een belangen-commissie opgericht, die ten doel had de relatie tussen de verenigingen in dat park te verbeteren en te streven naar optimale accommodaties. Na allerlei secundaire voorzieningen op het tweede gedeelte, kwamen er ook twee nieuwe kleedgebouwen. Als verlengstuk op die activiteit plaatste de Gemeente ook op ons complex een bouwwerk dat alle ellende van-de-overkant deed vergeten. Weer had RAVA een nieuw kleedgebouw, weer voldeed het aan de moderne eisen en weer vragen we ons af voor-hoe-lang? Niets is tenslotte eeuwig.

Overigens hebben we het clubgebouw in dit verhaal tot nog toe in de schaduw gelaten, maar welk een nieuw gamma van mogelijkheden opende zich na 10 november 1962. Hij, die nu zijn pilsje aan de bar naar binnen slaat of ergens in de zaal zijn frikandelspecial zit weg te werken, zal zich niet realiseren welk een omwenteling die datum in de vereniging bracht. Allereerst de financiering, de exploitatie, de administratie, de verdeling enz. en al die problemen in hun verschijningsvormen zijn tot heden afdoende opgelost. Maar vraag niet wat voor inspanning, tijd en overleg dat gekost heeft. In deze regels toch even het respect voor de mensen die het er voor over hebben gehad om voor de leden en hun gasten een gezellige en welvoorzien opvang te verzorgen. Aan al die mannen en vrouwen vanaf 1962 tot heden mag hier gerust een aparte regel worden gewijd.

"Dank gastvrouwen en gastheren van RAVA".

De mogelijkheden van een eigen clubgebouw bleken legio en menige activiteit is de "agenda" gepasseerd. Allereerst noemen we de traditionele klaverjasavond voor leden en donateurs, die van de Beijersstraat naar het Zuiderpark werd geëmigreerd. Regelmatig hoort men nu op de dinsdag-avonden in "eigen huis" passen en roemen, terwijl na de laatste ronde- in de vaste loterij - van alles "op sjap" - in de zaal verdwijnt.

Waar kan je je jeugd-avonden houden, waar vind je ruimte voor je fancy-fair, waar kan je Prins Carnaval met zijn gevolg kwijt en waar kan je beter uithuilen of juichen (al naar gelang het resultaat) dan in je eigen clubgebouw.

Goed, er is nog genoeg te wensen. Ik hoor de jeugdafdeling mopperen over een jeugdhonk, de exploitatie-commissie heeft meer bergruimte nodig en de leden willen wat meer gezelligheid in de stijl van 1980. Ik geloof ook dat over 10 jaar op ons complex duidelijk aanwijsbare verbeteringen zullen zijn aangebracht, maar elke generatie heeft zijn wensen en het is ook aan die generatie om haar verlangens te realiseren. Daarom zie ik voor het clubgebouw en haar toekomst weinig echte problemen, want zolang er mopperaars zijn (met fantasie) blijft RAVA in beweging en daarmee ook alles wat zich op en rondom het complex afspeelt.

1930 - GOUDEN JUBILEUM

Dinsdag	8 april	aanvang 20.30 uur	jubiläum klaverjasdrive
Vrijdag	11 april	aanvang 20.00 uur	marathon wedstrijd RAVA - 5
Zaterdag	12 april	einde 20.00 uur	marathon wedstrijd RAVA - 5
Dinsdag	15 april	20.00 - 23.30 uur	feestavond junioren m.m.v. worstelvereniging SIMSON KDO
Woensdag	16 april	14.00 - 16.00 uur	jeugd matinee m.m.v. de Wonderland Expres
Woensdag	16 april	aanvang 20.00 uur	jubiläum eucharistieviering
Donderdag	17 april	18.45 - 20.30 uur	jubiläum wedstrijd RAVA - 1 - VUC - 1 scheidsrechter dhr. H. Kok
Vrijdag	18 april	aanvang 20.00 uur	gouden jubiléum reünie
Zaterdag	19 april	14.00 - 16.00 uur	jubiläum receptie
Zaterdag	19 april	aanvang 20.00 uur	feestavond senioren en donateurs m.m.v. The Insiders met zanger Chiel The Square Jazz Band Mystery Guest
Zondag	20 april	9.30 - 13.15 uur 12.00 - 12.30 uur 13.15 - 13.45 uur	mix voetbaltoernooi poppenkastvoorstelling optreden van showband en majorette - korps De Residentie Jagers

PROGRAMMA - 1980

13.45 - 14.15 uur parachutisten show verzorgd door
The Flying Dutchmen
14.15 - 14.45 uur penalty jeugd bokaal
14.30 - 15.00 uur poppenkastvoorstelling
15.00 - 16.15 uur wedstrijd
RAVA 1, 1961 - RAVA veteranen
12.00 - 17.00 uur sneltekenaar Mr. Hardi

Maandag 5 mei

pupillen en welpen tournooi,
deelnemende verenigingen :
Vredenburg - R.K.A.V.V.
Kesteren - V.V.P.
Scheveningen - R.A.V.A.

Zaterdag 10 mei

junioren tournooi
deelnemende verenigingen :
Quick Steps - G.D.A.
Vredenburg - B.M.T.
Scheveningen - V.V.P.
Celeritas - R.A.V.A.

Dinsdag 13 mei

19.00 - 23.00 uur zaalvoetbal mixtournooi

Zaterdag 24 mei

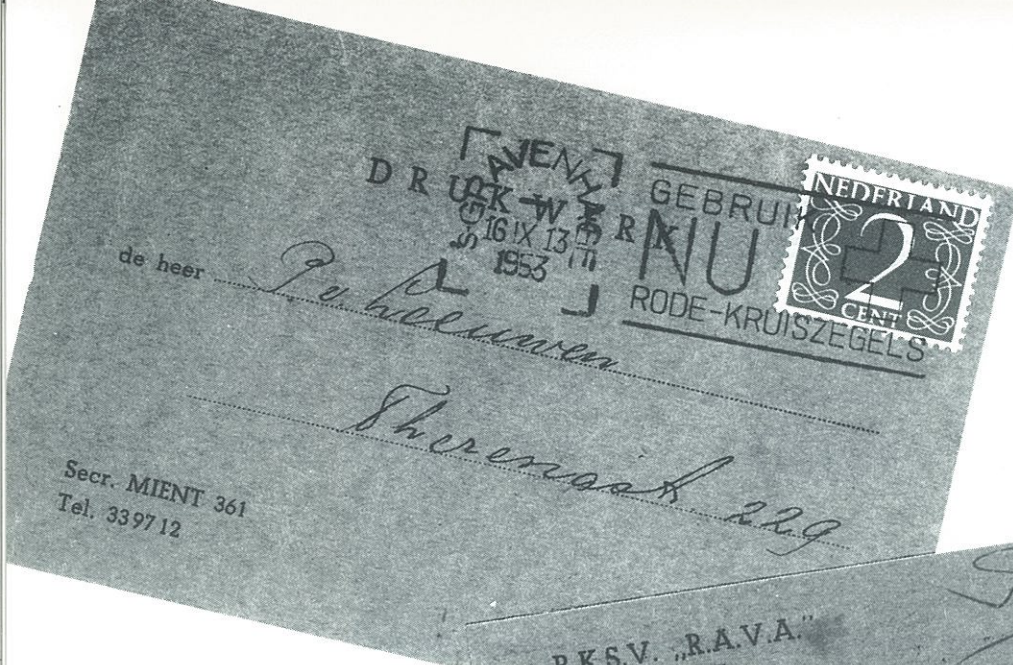
mini - welpentournooi
deelnemende verenigingen :
Vredenburg - Lens
Kesteren - V.V.P.
Postduiven - R.A.V.A.
Oranje - Blauw

Maandag 26 mei

2e Pinksterdag

A 1, B 1, C 1 juniorentournooi
deelnemende verenigingen :
Papendrecht - Uithoorn
Quick Steps - Neptunus
R.A.V.A.

R.K.S.V. „R.A.V.A.”

Zondag a.s. om 12 uur heeft U een wedstrijd tegen het
Oronshiet
 elftal der Vereniging

op eigen terrein. Ravaplein fiets-
 op haar terrein. Holl. Spoor per trein te 11.30 uur.
 Punt van bijeenkomst Fortmarkt tram

Bij verhindering deze kaart uiterlijk
 36 uur voor de wedstrijd terug te
 bezorgen bij Dhr. W. Romelinders,
 Brandstr. 144 met vermelding v. reden

Wegblijven zonder kennisgeving wordt gestraft met schorsing.

HET BESTUUR

Het RAVA-NIEUWS

Nagenoeg vanaf de oprichting heeft het RAVA-NIEUWS een centrale plaats ingenomen in de vereniging. Wie de oude edities naslaat zal telkens weer ervaren dat ons clubblad eigenlijk nooit een velletje papier is geweest met uitslagen, programma's en opstellingen. Altijd zijn er leden geweest die getracht hebben de inhoud boven het middelmatige te houden. Dit is natuurlijk nooit gelukt zonder dat er iemand (hetzij van binnen, hetzij van buiten) kritiek had. En toch willen we ons RAVA-NIEUWS niet kwijt, ondanks het financiële offer dat we er voor moeten brengen. Hoewel de kostenpost er niet om liegt, wil men elke week (en liefst op donderdag) die kleine-pocket-met-oranje-omslag in de bus horen vallen. RAVA leeft en dat willen we allemaal lezen.

Hoewel we elkaar onderling nog wel eens over de inhoud in de haren willen zitten, moet een buitenstaander afblijven van dit levensteken, dit stuk zelf-werkzaamheid, waarbij wel en wee "ongesensureerd" en pagina-na-pagina worden uitgedragen.

Neen, ons RAVA-NIEUWS is uniek en als het aan RAVA ligt zal dat altijd wel zo blijven.

Een ondeugende toekomst-visie voor het jaar 2000 ?

Het R.N. op het beeldschermje van Uw pols-computer en dat voor de prijs van 150 E.G.-marken per jaar ?

R.A.V.A. - NIEUWS

R.A.V.A. NIEUWS
Jubileumjaar

Secretariaat: Fultonstraat 76
Den Haag

AAN:

Port Betaald
Port Payé
Den Haag

O. Weber

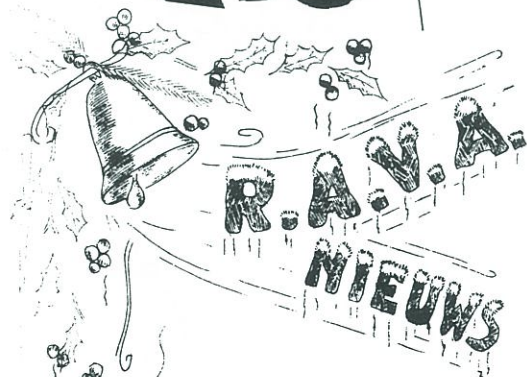
Fultonstraat 76

2562 XJ DEN HAAG

orgaan van de R.K.S.V. „R.A.V.A.”
VERSCHIJNT WEKELIJKS

R.A.V.A. NIEUWS

Kerstmis
1949

7^e Jaargang.
Oplag 200 exemplaren.

RAVA NIEUWS

Wekelijks verschijnend
Clubblad v.d. Haagse
R.K. Sportvereniging
"R.A.V.A."
Opgericht 18 April 1930.

Secretaris: *A. M. Dijkman*. Perzikaan 90.
Redactie-adres:
Brandystraat 84 Telefoon 339042.

1938.

1939.

Officieel.

Nieuwe leden: C. Bergenhenegouwen, Pretoriusstraat 48. (junior)
F. Jungschläger, Vaillantlaan 2 II (senior).

Rava 1 Kampioen.

Eindelijk is het dan officieel: RAVA 1 IS KAMPIOEN!!!!

Trots het enorme slechte weer van Zondag j.l. waren er toch honderden gekomen, trouwe Rava-vrienden, om het "feit worden" mede te maken.

En toen het een feit was stroomden allen het veld op om onze jongens te complimenteeren! Medeleven!

Hét verloop zelf maakte U mede!

Eerst de aanvoerder van Weslandia 1:

Woorden van gelukwensen werden door hem gesproken en bloemen aangeboden.

Daarna Dhr. Vermeulen namens V.V.P.

Hij overhandigde namens zijn vereniging een bloemenmand, na in een ~~speechje~~ Rava hartelijk te hebben gecompimenteerd!

Hierna kwam namens de supporters de Heer Lamb en overhandigde den aanvoerder na zijn gelukwensen uitgesproken te hebben een bedrag onder gesloten couvert voor het aanschaffen van een kampioensvlag.

Tot slot kreeg onze Voorzitter het woord, die op de zijn bekende manier namens de geheele vereniging woorden van felicitatie sprak en het eerste succes toewenschte bij de komende promotie-wedstrijden.

Onze aanvoerder bedankte allen, die het woord voerden van harte en zeide, dat onze jongens zich zeker in de promotiewedstrijden tot het uiterste zouden geven!

Mededeelingen.

Voor de junioren.

Zoals jullie wekelijks kunnen lezen hebben de senioren een wekelijksche clubavond.

Het bestuur is van plan binnenkort over te gaan tot het houden van een bijeenkomst voor alle junioren en wel eens per maand.

Op deze avonden zal kapelaan van der Kolk een woordje spreken, waarna gezellig samenzijn.

Waar onze vereniging nog niet over een speciale juniorencommissie beschikte, is deze in het leven geroepen.

Hierin hebben zitting:

Kap. J.v.d.Kolk,	Voorzitter.
J.Halleen,	hoofd juniorenleider.
C.Suikerbuik,	junioren-leider.
F.Berkhout,	junioren-leider.
C.Bakker,	junioren-leider.

Terreinen kolkten.

A.s.Zaterdagmiddag worden de leden van het eerste en tweede elftal op onze velden verwacht om deze in orde te brengen.

Vanzelfsprekend is door de sneeuw- en regenval niets meer van lijnen te zien, zoodat een hoop werk aan den winkel is.

Mogen wij op de medewerking van de leden rekenen.

Vele handen maken licht werk.

De linkerschoen.

Na afloop van den wedstrijd Rava 2 - G.D.S. 2 kwam onze keeper tot de ontdekking, dat hij een verkeerde linkerschoen in zijn koffertje had.

Mogen wij de leden, die dezen wedstrijd meepeelden verzoeken even hun voetbal-inventaris na te zien, of misschien des keepers linkerschoen zich in hun bezit bevindt.

Mocht het verloren schaaap gevonden worden, dan stelle men zich rechtstreeks met keeper Reijman in verbinden.

Joop Binnerts verloofd.

A.s.Zondag zal Joop Binnerts zich gaan verloven met Mejuffrouw Gré Lokker. Vanzelfsprekend zijn wij de tolk van de geheele Rava-familie, als wij bij deze Gré en Joop onze hartelijke gelukwensen aanbieden.

Wij hopen, dat de "liefde" van Joop voor Rava er niet minder om zal worden en zijn er van overtuigd, dat Gré hierin zal willen medewerken.

Het Bestuur.

Wat er komen gaat.

A.s.Zondag, 16 Juli 1939:

Rava d - V.V.P.d: kwart over twaalf; R.K.R.V.V.b - Rava d: vijf over half een
S.V.T.d - Rava d: tien over een; Rava d - Valkeniers f: tien over half tw

De wedstrijden duren 2 X 7½ min. Er wordt niet getost.

Opstelling D-elftal.

Vonk, Bleeker, v.d.Luyt, v.d.Heiden, Nelissen, v.d.Heuvel, Borsboom, Hierck, v.d.Vlist, Korthout, en v.d.Heijden.

Reserves: Belt, B.Faay, v.d.Lans.

Leider: dhr. Berkhout.

Bondsgeld.

Wanneer zal de tijd eens komen, dat men eenmaal behoeft te manen.

De penningmeester klaagt steen en been.

Oproepen volgen om op tijd te betalen.....

Helaas niets helpt.....

Zoo loopt de boel spaak, lui!

Wilt U alsublief thuiszeggen, dat de bode, indien het gelegen komt gaarne het bondsgeld of een gedeelte er van in ontvangst zal nemen.

Bij voorbaat onzen beleefden dank.

DINSDAGAVOND!!!!!!!!!!!!

CLUBAVOND!!!!!!!!!!!!

SENIOREN!!!!!!!!!!!!

De Nieuwe Kleedgelegenheid.

Zij komt wel.....

Zij komt niet.....

Zij komt wel.....

Zij komt niet.....

ZIJ KOMT WEL!!!!!!!!!!!!

Ja, het is er door hoor!

Wij krijgen op onze velden een geheel nieuw complex bestaande uit 6 kleedgelegenheden met consumptietent.

Bovendien zullen om de twee hoofdvelden nieuwe ijzeren afrasteringen worden geplaatst.

De oude kleedgelegenheden zullen verdwijnen, zoodat het geheel een keurig aanzien zal krijgen.

Geen wedstrijden.

Mede op verzoek van verschillende spelers, zal nu een korte rustperiode intreden.

Het voetbaltenue kan dan eens terdege na worden gezien.

Slechts bij hooge uitzondering zal een wedstrijd worden gespeeld, maar dan bij voorkeur op een avond.

Mochten er elftallen zijn, welke een avondwedstrijd willen spelen, dan kunnen zij zich bij het Secretariaat gevoegen.

Het bestuur zal alsdan overwegen, of er al dan niet gespeeld wordt.

Diploma

voor het 1^e elftal
van de vereniging

RAVA
wegens het behalen van
het kampioenschap

District West II
4e Klasse C
Amateurvoetbal

seizoen 1960/1961

Namens het bestuur van de
Koninklijke Nederlandsche
Voetbalbond
De Voorzitter:

DIPLOMA

voor het 1^e elftal
van de vereniging

R.A.V.A.
wegens het behalen
van het kampioenschap
4e kl. C
van District II
seizoen 1943-1944

Namens het Bestuur van den
NEDERLANDSCHE VOETBALBOND
De Secretaris-Penningmeester
De Voorzitter
Gustaaf
N V B

DIPLOMA

voor het 1^e elftal
van de vereniging

R.A.V.A.

wegens het behalen
van het kampioenschap
4e klasse E
van District II

seizoen 1948-1949

Namens het Bestuur van de
„KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE
VOETBALBOND”

De Secretaris-Penningmeester

De Voorzitter

K N V B

Diploma

voor het 1^e elftal
van de vereniging

R.A.V.A.
wegens het behalen van
het kampioenschap

District West II
4e klasse D
Amateurvoetbal

seizoen 1956/1957

Koninklijke Nederlandsche
Voetbalbond
Voorzitter:
Secretaris-Penningmeester

De leden van de club

Vijftig jaar verenigingsleven betekent vijftig jaar mutaties in het ledenbestand. We overdrijven niet, als we zeggen, dat er in de loop der jaren duizenden voetballers de kleuren van RAVA gedurende kortere of langere tijd hebben verdedigd. Dat aantal kan gerust tussen de vier- en vijfduizend worden geschat. De duur van het lidmaatschap loopt uiteen van 1 tot 50 jaar. De namen J. Binnerts en J. Margés kwamen bijvoorbeeld al op de eerste ledenlijst voor en prijken er thans nog steeds op. Daarnaast zijn er meerdere leden uit de eerste jaren van de vereniging die thans als donateur hun RAVA op de voet blijven volgen.

Omdat een voetbalvereniging er is om in te voetballen, is het hier verantwoord om de "activiteit" te meten. Allereerst zoek je dan natuurlijk naar de langste diensttijd. In 1942 melden een Harry Borst en een Dries Weber zich bij de toenmalige secretaris met de bedoeling om achter een bal te kunnen draven. Nu – in 1980 – doen zij dat nog, misschien minder snel, maar niet met minder plezier.

Uit 1950 zijn er thans nog 5 actief, uit 1960 zijn dat er 20 en uit 1970 ongeveer 120, die op verschillende niveau's het balletje heen en weer trappen. Tussen die vier- à vijfduizend zijn er ook een aantal, die in de annalen zijn vastgelegd omdat hun inspanningen verder reikten dan het eenvoudige-recht-op-en-neer-voetbalwerk. Deze en voorgaande generaties hebben hun inspanningen beloond met het ere-lidmaatschap. In totaal is 25 maal het ere-metaal in een rever geprutst

Hier de ere-galerij:

Bezooijen I. van	Kok M.
Binnerts J.M.	Kolk J.v.d. †
Borst H. G. M.	Kroes J. †
Derickx A.	Ledderhof C.
Derks M. †	Lieshout C. van
Dijkman A. M. †	Lorié W. †
Engelsman T. †	Lucas H. †
Eijsackers A.	Margés J. J.
Grood Th. de	Romeijnders W. †
Grol R. van †	Snel H. †
Halleen J. †	Verhoef G. †
Hoogeboom J. †	Weber A. C. B. M.
Jungschläger M. †	

Prestatie-voetbal ??

RAVA voetbalt vijftig jaar en doet dat in de KNVB en in de Haagse afdeling. Maar is RAVA nu een kluppie dat de "headlines" van de landelijke pers haalt? Is RAVA nu een kluppie dat het vaderland ooit heeft verbijsterd met uitzonderlijke prestaties op de groene weiden.

Zonder nu direct het profeten-kleed om te hangen, mogen we wel aannemen dat we RAVA nooit terug zullen vinden in de hoogste amateur-klasse. De instelling is daarvoor veel te amateuristisch. Voetballen is leuk en lekker, maar blijft ontspanning. Geen grote diners voor de selectie, geen broodjes na de training en geen cent of privileges voor de betere voetballers. We leven nog steeds in de schaduw van de vriendenkring die in 1930 onder schutse van Sint Raphaël Voetbal en Athletiek wilde bedrijven. Op de juiste momenten realiseren wij ons dat voetballen een vorm van recreëren is, waarbij je een opgeblazen leren zak in een nylonnet moet schoppen. Het kan nooit belangrijk genoeg zijn om sportieve normen geweld aan te doen of vriendschappelijke verhoudingen uit hun voegen te lichten.

Bij RAVA zijn uiteraard maar gewone mensen lid, die gewoon willen voetballen en dat dan ook gewoon doen, desnoods zonder prestaties.

"Wie de jeugd heeft

. heeft de toekomst" en dat spreekwoord kende men bij RAVA in het begin al bliksems goed. Nu was het in het Rijke Roomse verleden niet zo moeilijk om kinderen te "vinden". Kenmerkend voor het "ouderwetse" katholieke gezin was immers het grotere kindertal en de preservatieve middelen hadden nog geen kans gekregen om het "grote gezin" in de doem der domheid te hullen.

Al vanaf het eerste moment was de jeugd in de meerderheid bij RAVA. Zo werd er gestart met 3 senioren- en 4 junioren-elftallen en deze verhouding is in de loop der jaren steeds verder uit elkaar gegroeid. In 1970 was de stand nog 10 : 21, maar toen was al merkbaar dat Den Haag aan het vergrijzen was en de voortzetting van dit proces tekent zich in het huidige beeld, waarbij RAVA 14 senioren- en 18 junioren-elftallen telt.

Het is bekend dat de minimum-leeftijd enige tijd geleden is teruggebracht naar 6 jaar, maar in 1930 was dat 12 en als deze laatste norm thans nog werd gehandhaafd, kwamen we met onze junioren-teams niet verder dan 8.

Goed cijfers blijven cijfers, maar het is wel zo dat de gemiddelde leeftijd in de jeugdafdeling sterk is gedaald sedert 1930 en die van de senioren daarentegen belangrijk is toegenomen. Een grijzende of kalende dertelaar met vijf of meer kruisjes in zijn jaren-bagage, is geen bezienswaardigheid meer op de voetbalvelden.

Oude foto's tonen ons de jeugdige voetballers veelal als een stelletje "ongeregeld" met aangepaste uitmonstering en meer balhonger dan een ontluikende drang tot presteren.

Het verschijnsel "leider" begon in 1930 wel gestalte te krijgen, maar zijn gezag steunde hoofdzakelijk op het adagium "je moet gehoorzaam zijn aan een oudere" en dat deden we danook. Generatie-conflicten moesten nog worden uitgevonden en verder dan wat onderling "gegriep" kwam je niet. De leider van 1980 moet daarentegen een halve pedagoog zijn (liever nog een hele), een vader, een broer, een trainer en een loopjongen. Een cursus "crêche-leider-voor-beginnelingen" behoort eigenlijk ook in zijn opleidingspakket te zitten. Bovendien moet hij het vrijwillig en gratis doen en toch vindt je ze nog steeds.

Het huidige mini-welpje is goed-gekleed, wel-geleid, maar toch wordt er latent een strijd gestreden om hem het voetballen zo lang mogelijk voor zijn plezier te laten doen. De noodzaak van presteren komt al heel gauw. Het jeugdplan-Nederland selecteert al op 13-jarige leeftijd en is het dan nog allemaal even plezierig?

Eigenlijk is dit helemaal geen stukje jeugd-geschiedenis, maar degene die echt de jeugd van RAVA in wat verschillende facetten benaderd wil zien, moet proberen het afzonderlijke jubileumnummer van RAVA (het jeugdblad) te pakken te krijgen.

Het zou overigens een onmogelijkheid zijn om de jeugd van RAVA in de jaren te volgen. Hun geschiedenis is veel omvattend en wordt gedragen door de niet-aflatende inzet en fantasie van vele leiders van vroeger en nu. Toernooien, kampen, week-ends, feestavonden, trips, ze vormen de room op het voetballen en eindeloos is de rij van deze evenementen. Elk willekeurig RAVA-lid die de vereniging na zijn juniorentijd trouw is gebleven, zal de meest indrukwekkende verhalen kunnen vertellen uit de tijd dat de baard noch in zijn keel, noch op zijn kin zat.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst

dat waren wij toch ooit ook eens ??????

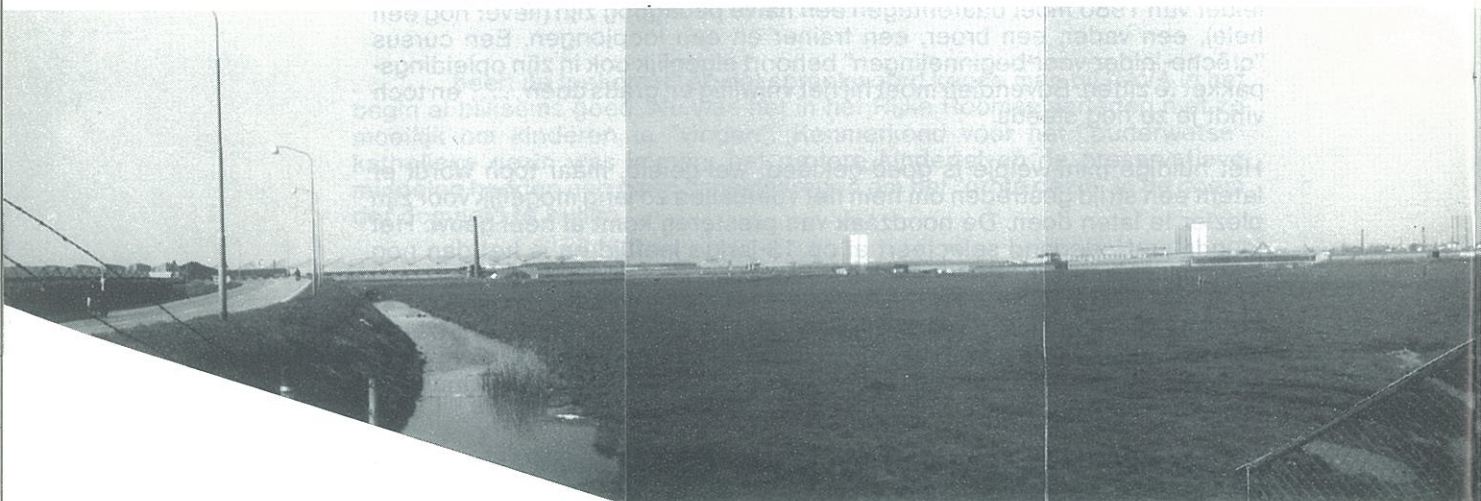
De hoofdjeugdleiders

De functie van hoofd-jeugdleider tekent zich in het begin nog niet zo compleet af. Dat werk behoorde eigenlijk grotendeels tot de taak van de Geestelijk Adviseur. Eerst later ontwikkelde zich het besef dat het leiden van de RAVA-jeugd mede een verantwoordelijkheid van het Bestuur was. Er waren wel junioren-commissies maar de figuur van "hoofdjeugdleider" ontdekken we in de annalen pas voor het eerst in 1944. Wie waren de mannen, die hierna deze specifieke verantwoordelijkheid in de vereniging gingen dragen:

1944-1945	- A. Bal
1945-1958	- H. Lucas
1958-1959	- H. Hoefnagel
1959-1959	- Frat. Emilius
1959-1961	- Frat. Leobertus
1961-1964	- M. Swarts
1964-1967	- C. van Lieshout
1967-1972	- L. de Koning
1972-	- C. Ledderhof

Dijkpolder is dat onze toekomst ?

Als er de laatste jaren één handgranaat-met-een-naam onder de vereniging heeft gelegen, dan is het wel "Dijkpolder". Wie kent niet de voorgeschiedenis? Problemen in het Zuiderpark, te weinig velden en te veel voetballers.

De uittocht van P.G.S. en de Ooievaars en . . . op 1 februari 1975 wist de wethouder van Sportzaken (inderdaad Piet Vink) ons te melden dat er een mogelijkheid was om een vereniging uit te plaatsen naar een nieuw aan te leggen complex in de Gemeente Monster. Spontaan toonden Bestuur en leden van RAVA interesse voor deze mogelijkheid. Bij het College van Burgemeester en Wethouders van 's-Gravenhage werd de kandidatuur van RAVA gesteld voor verhuizing in afwachting van nadere bijzonderheden.

Een gematigd enthousiasme nam bezit van de vereniging en verschillende acties begonnen gestalte te krijgen.

De eerste tik moesten we incasseren toen de Gemeenteraad van Monster op 30 november 1976 een besluit nam, waarmee de plannen van Den Haag duchtig op de tocht kwamen te staan. Alle belanghebbenden bleven evenwel strijdbaar en lieten de tanden zien bij het Provinciaal Bestuur van Zuid-Holland. Dit College werkte misschien wel niet zo vlug, maar op 31 januari 1978 vond men wel dat de vroede vaderen van de Westlandse Gemeente haar grote Haagse broer niet sportief had behandeld. Monster werd tot de orde geroepen.

We zullen trachten dit stuk geschiedschrijving emotie-vrij te houden, maar degenen, die aanwezig waren bij de "monsterlijke" Gemeenteraadsvergadering van 27 juni 1978, hebben daar kennis kunnen maken met een stukje achtergebleven dorpspolitiek.

We zouden aan de emoties voorbijgaan, dus constateren we hier slechts dat in die vergadering het besluit werd genomen om tegen de Provinciale beslissingen een beroep aan te tekenen bij de Kroon.

In deze procedure is nog geen uitspraak gedaan, maar we schrijven inmiddels wel 1980.

De objectieve observator zal hebben kunnen constateren dat de animo om te verhuizen, na deze slepende vijf jaren, danig is getaand. Zelfs de grootste animators vertonen de moedeloosheid van de "levenslustige", die tien-maal levenslang heeft horen eisen.

Wie kan voorspellen wat de uitslag zal zijn in de vereniging als eindelijk bij stemming de definitieve mening zal worden gevraagd van de danmalige leden van RAVA.

Zien zij Dijkpolder dan nog als onze toekomst ?

Zaalvoetbal is ook voetbal !

Nog steeds moet deze "kreet" gehanteerd worden tegen de (gelukkig kleiner wordende) groep van fervente veldvoetbal-fanaten. Hoewel het zaalvoetbal al enige jaren opgang doet in de Haagse regio, was RAVA toch niet op de barricades te vinden.

Er was enige pressie voor nodig om vorig seizoen een afzonderlijke afdeling hiervoor te creëren. Niet dat er geen liefhebbers waren, maar het alleen-zaligmakende-van-voetballen-op-het-groene-gras had te lang de boventoon gevoerd.

ZAALVOETBAL COMPETITIE

Programma voor MAANDAG 10 MAART 1980.

				Scheidsrechters	Tijdwaarnemers
	Sporthal " OLYMPUS " - te Zoetermeer, zaalleider H.M.v. Delden, tel. 079- 21.14.06				
Res. 3e Klasse B:	Buytenrode 3	- Rijswijk 4	19.00 uur	C.W. de Gier	A.J. Wiglevén
Res. Hoofdklasse A:	Quick 2	- DWO 2	19.40 uur	B.v. Herwaarden	C.W. de Gier
2e Klasse C:	POG 1	- I.B.M. 1	20.20 uur	A.J. Wiglevén	B.v. Herwaarden
2e Klasse A:	Buytenrode 1	- Ros Arrows 1	21.00 uur	C.W. de Gier	A.J. Wiglevén
Res. 1e Klasse B:	JAC 3	- DWO 4	21.40 uur	B.v. Herwaarden	C.W. de Gier
Res. 2e Klasse A:	Buitenhof 2	- Z'72 '2	22.20 uur	A.J. Wiglevén	B.v. Herwaarden

	Sporthal " ZUIDHAGHE ", zaalleider, A.G.M. Jansen op de Haar, tel. 98.47.33.				
Res. 1e Klasse B:	Stronkhorst	- RKAVV	19.00 uur	VOOR SCHEIDSRECHTERS ZIE VOLGENDE WEEK.	
	VOV	- Dalco	19.40 uur		
	Silva Boys	- DOS 75	20.20 uur		
Res. Hoofdklasse B:	Concordia 2	- Rowi Parket 2	21.00 uur		
Res. 1e Klasse B:	Rijswijk 3	- SVS'70 '2	21.40 uur		
Res. 1e Klasse C:	The Bombers 2	- Gymnova 3	22.20 uur		

Programma voor DONDERDAG 13 MAART 1980.

	Sporthal " DUIDLAAN ", - zaalleider, P.J.v. Daalen, tel. 23.96.96.				
Res. 4e Klasse A:	de Jong 2	- Snoekie 5	19.15 uur	E.Prins	B.M. Thijssé
Res. 3e Klasse C:	RAVA 3	- Devjo 2	19.55 uur	B.M. Thijssé	A.G.M. Romeyn
Res. 1e Klasse C:	SV'35/3	- RVC 4	20.35 uur	A.G.M. Romeyn	E.Prins
	DZS 2	- Romano.v.Z.	21.15 uur	E.Prins	B.M. Thijssé
Res. 3e Klasse B:	Exhes 2	- Champions 2	21.55 uur	B.M. Thijssé	A.G.M. Romeyn
Res. 4e Klasse B:	de Balk 2	- Flamingo's 2	22.35 uur	A.G.M. Romeyn	E.Prins

In de annalen van RAVA mag dan best worden vastgesteld dat een driemanschap van jeugdige leden, t.w. Ed Jacobs, Ben van Lieshout en Rob Wiglevén het aandurfde om dit voetbal-stiefkind te koesteren en te voeden. Hoe doet dit kind het nu ?

Wel in het eerste seizoen konden vier teams binnen de lijnen worden gebracht en nu zijn er 5 X 8 knapen die in heerlijk-beschuttende ruimte een sportief stukje ontspanning lopen te beleven.

Het moet voor de zaalvoetbalcommissie een prettig idee zijn dat zij dit seizoen het eerste team naar een kampioenschap en de promotie hebben kunnen voeren.

Begon RAVA in haar eerste jaren ook niet zo ?

Zaalvoetbal, de tweede toekomst van RAVA ??

"Het bestuur bestaat uit negen man"

Hoeveel man hebben we in vijftig jaar nodig gehad om regelmatig negen stoelen bezet te kunnen houden? Na een dwaaltocht door de archieven vonden we zo'n veertig namen, die – voor korte of lange tijd – op de lijst van "regenten" hebben gestaan of er nog op voorkomen. In volgorde van opkomst waren dat:

Engelsman T.	1930-1941	Eijsackers A.	1955-1963
Haan H. de	1930-1931	Leijendekker J.	1956-1960
Halleen C.	1930-1932	Hoefnagel H.	1958-1959
Halleen J.	1930-1946	Emilius Frater	1959-1959
Kroes J.	1930-1944	Binnerts J.	1958-
Leurs F.	1930-1932	Leobertus Frater	1959-1961
Romeijnders W.	1930-1958	Borst H.	1960-1967
Derks M.	1931-1946	Swarts M.	1961-1973
Dijkman A.	1932-1965	Bezooijen I. van	1963-
Margés J.	1940-1973	Weber A.	1963-
Suijckerbuijk C.	1940-1941	Lieshout C. van	1964-1967
Lorié W.	1941-1950		1975-
Bal A.	1941-1952	Groot T. de	1965-
Lucas H.	1945-1958	Koning L. de	1967-1972
Grol R. van	1946-1964	Ledderhof C.	1968-
Kok M.	1946-1956	Hazebroek A.	1972-1975
Jungschläger M.	1947-1973	Zwart T. de	1973-1975
Slijpen G.	1950-1952	Jaarsveld H. van	1973-
Swaluw B. v.d.	1951-1952	Snoek G. v.d.	1975-1977
Akkermans J.	1952-1952	Jager W. de	1976-
Berckenkamp W.	1952-1955	Heemskerk H.	1977-
Hoogenboom H.	1953-1963		

Degene, die het cijferen niet kan laten, zullen we even tegemoet komen met de mededeling dat wij al voor hem uitgerekend hebben dat de gemiddelde zittingsduur ongeveer 11 jaar is. Bij RAVA zaten ze dus kennelijk "goed".

De training is op vrijdagavond en begint om . . .

In de loop van de afgelopen vijftig jaar hebben verschillende oefenmeesters getracht de leden van RAVA enige voetbalkunde bij te brengen. Met wisselend succes hebben de RAVANEN daarop gereageerd.

In de eerste jaren was de training in handen van goedwillende leden. Vooral Jan Halleen en Leo van Velzen waren op dat terrein actief. In 1941 kwam de eerste "professional" binnen in de persoon van W. Meuleman. Na hem hebben we er nog wel een paar versleten, waarbij Frans v.d. Nolk van Gogh zich het langst in het Zuiderpark heeft thuisgevoeld en bijna veertien jaar als RAVANEN onder de RAVANEN heeft gewerkt. Het volledige lijstje ziet er als volgt uit:

Meuleman J.	1942-1944
Kant	1945-1946
Nolk v. Gogh F. v.d.	1946-1959
Willems J.	1959-1963
Broek J. v.d.	1963-1964
Nat J. v.d.	1964-1967
Broekman J.	1967-1970
Bommel A. v.	1970-1973
Zuma H.	1973-1975
Keck J.	1975-1977
Mulder W.	1977-1979

Daarnaast zijn er verschillende leden geweest die zich op het "trainingswerk" voor de lagere elftallen hebben gestort. Het meest recente voorbeeld daarvan is Harry Borst, die op de vrijdagavonden met zijn "publiek" een serieus oefenprogramma afwerkt.

Epiloog . . .

Emissio . . .

Tot op deze pagina hebt U RAVA kunnen volgen vanaf de gedenkwaardige dag van 14 april 1930 toen de intentie tot oprichting van deze vereniging gestalte begon te krijgen.

In tekst en teken is getracht een beeld te schetsen van een eenvoudig parochie-clubje dat uitgroeide tot één der grootste voetbalverenigingen van Den Haag. Met een goede naam in de amateurwereld, welke werd opgebouwd door vele leden die in de loop der jaren het kader vormden.

Kader dat voetbal verdraaid belangrijk vond als mogelijkheid van recreatie en die graag – binnen dat bestek – prestaties zag, maar nooit ten koste van het Christelijk ideaal, dat het welzijn van de medemens ver boven het irrieële belang van een wiskundige puntentelling plaatst.

RAVA heeft deze stelling nooit willen verlaten en is altijd bereid gebleven om de konsekwentie daarvan te aanvaarden. RAVA is een thuishaven voor "snoepers" die langs de rand van het amateurvoetbal een paar centjes meepikken. Bij RAVA heeft de jeugd altijd een centrale plaats ingenomen en elke generatie heeft weer nieuwe bewakers van dat ideaal geleverd. Hoewel er in het Nederlandse voetbal een merkbare "vergrijzing" optreedt en een junior een schaarste-artikel dreigt te worden, heeft onze jeugdcommissie nog handen-en-voeten vol om zo'n kleine tweehonderd jongere voetballers op verantwoorde wijze in beweging te houden.

Bij het intro is een toekomstvisie beloofd en hopelijk wordt deze gerealiseerd:

"Over tien jaar zien we elkaar weer in grote getale, jong en oud en allen lid van een grote, bloeiende amateur-voetbalvereniging, waarin het beleid is afgestemd op het welzijn van de sportende medemens en waarin we elkaar vinden in een gezonde vriendschap".

En omdat ook een toekomst niet zonder verleden kan, wordt gesloten met de traditionele wens:

"RAVA AD MULTOS ANNOS".

